

Zabavni dogodki iz minulosti.

Po raznih virih nabrala Gnjevoš in Internus.

5. Ponočni strah.

Po bitki pri Jeni je Napoleon nekaja časa stanoval v gradu Šarlotenburg. Tu je stala v sobi, kjer je obedoval kralj Friderik Viljem III., ura, ki je natanko posnemala trobentanje vojakov. Ta soba je bila tudi Napoleonu prideljena za stanovanje. Najbrž je kak poreden sluga uro zvečer navil, in o polnoči so troblje zatrobile po celem gradu. Sluge, adjutanti, tudi Napoleon — vse je hitelo iz postelj, vsi so mislili na zavraten napad. Pa kmalu je vse prenehalo, ne da bi bili izvedeli prestrašenci, odkod to trobljenje. Zato so postavili straže po gradu. Ob eni se je trobljenje zopet oglasilo, in ker so straže šle za glasom, so prišle tudi v obednico, kjer je stala ura in — trobila.

6. Otroška preprostost.

Ludovik XIV., francoski kralj, se je nekega dne sam izprehajal v Versaillesu (beri: Versáju) in se približal vrtu nekega vrtnarja. Ko vrtnar zagleda kralja, hitro odtrga na bližnjem drevesu dve jako lepi marelici ter ju izroči svojemu dvanajstletnemu sinku z naročilom, naj ju ponudi kralju v dar. Deček teče, dohiti kralja in mu reče: »Ali bi Vaše veličanstvo ne hotelo milostno sprejeti ti-le dve marelici kot darilo mojega očeta?« V svoji privajeni vljudnosti ju sprejme kralj ter takoj slastno ugrizne eno. Potlej pa reče dečku: »Čuj, dečko, dajva si pošteno razdeliti in druga naj bo tvoja.« Brez obotavljanja jo deček vzame in začne lupiti s svojim nožičkom. »Zakaj pa delaš to?« ga vpraša kralj. Z vso odkritosrčnostjo odgovori vrtnarjev sin, da mu je takrat, ko je tekel za kraljem, ena padla v lužo, zdaj pa ne ve več, katera; zato zdaj to lupi za slučaj, ko bi bila pa vendarle ta padla v blato.

7. Dionizij kupuje modrost.

Med trgovci je sedel tudi modrijan Diogen. Kralj Dionizij ga vpraša: »Kaj pa ti prodajaš?« Odgovori mu: »Modrost!« Nato vpraša kralj: »Po čem je tvoja modrost?« Diogen reče: »Po šeststo goldinarjev.« Dionizij mu res da šeststo goldinarjev ter zahteva od njega modrosti; a modrijan mu reče: »Karkoli delaš, delaj modro in pazi na konec!«

Čez nekaj časa se izkuje zarota proti Dioniziju, in podkupljeni Dionizijev brivec mu je imel prerezati vrat, ko ga bo prvič bril. Ko brivec prične svoje delo, Dionizij za šalo izreče besede: »Karkoli delaš, delaj modro in pazi na konec.« Brivec se je silno prestrašil; kajti mislil je, da kralj ve za vso zaroto. Ves preplašen poklekne pred kralja in ga prosi milosti ter mu pove vse o zaroti, in kako je bil on odločen, da umori kralja.

Zdaj se je Dionizij prepričal, da Diogenu ni predrago plačal modrosti.

